

Nr 58

Av fru **Marklund m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Arbetsmarknadsutbildning m. m.*

(Lika lydande med motion nr 51 i Första kammaren)

Arbetsmarknadsutbildningen har flera sidor. Den har syftat till att ge arbetslösa och handikappade möjlighet till ett nytt och i vissa fall mer kvalificerat arbete. Näringslivet har genom arbetsmarknadsutbildningen i stor utsträckning fått ersättning för sin egen internutbildning. Arbetsmarknadsutbildningen har också, framför allt i konjunkturnedgångstider, använts som ett styrmedel.

Arbetsmarknadsstyrelsens förslag om höjning av utbildningsbidragen innebär i realiteten ingenting annat än en anpassning av bidragens storlek till det belopp dessa skulle vara uppe i om de varit värdebeständiga. Vänsterpartiet kommunisterna har också under fjolårets riksdag uppmärksammat detta förhållande i en motion, där vi begärde en utredning om införande av en rehabiliteringsersättning. Utskottet anförde då som motiv för avslag att man avvaktade skrivelser från AMS med förslag till omläggning av utbildningsbidragen.

När nu AMS lägger fram förslag om en höjning av utbildningsbidragen med hänvisning till att bidragens realvärde minskat successivt samtidigt som den allmänna reallönenivån höjts anser sig regeringen ändå inte kunna förorda mer än en måttlig höjning av grundbidraget. Detta är klart otillfredsställande, framför allt som — vilket också framhålls i statsverkspropositionen, bilaga 13, s. 125 — socialhjälp normalt utgår med högre belopp än utbildningsbidragen. En höjning förefaller oss motiverad inte bara av rättviseskäl. Det är de lågavlönade och de som har en bristfällig grundutbildning som har den största nyttan av arbetsmarknadsutbildningen. Det är ett jämlikhetskrav att ingen skall behöva avstå från planerad arbetsmarknadsutbildning av ekonomiska skäl. Men i en högkonjunktur behövs dessutom en ökad stimulans för arbetsmarknadsutbildning, eftersom riskerna då är större att företagen kortsiktigt anställer även icke yrkesutbildade, som när sedan en konjunkturdämpning inträder inte har reella möjligheter att konkurrera om arbetstillfällena.

Med hänvisning till det anförda föreslår vi,

att riksdagen måtte besluta

att grundbidraget vid arbetsmarknadsutbildning bör utgå med 650 kronor per månad,

att bostadsbidraget till den som inte har fast bostad bör utgå med 225 kronor per månad oavsett dyrortsgrupp,

att barntillägget bör utgå med 120 kronor per månad och barn under 16 år, samt

att bortavistelsebidrag på grunder som AMS föreslår i sina petita bör utgå med 450 kronor per månad.

Stockholm i januari 1970

Eivor Marklund (vpk) Gunvor Ryding (vpk) C. H. Hermansson (vpk)